

Makói író—olvasó találkozó. Mire ezek a sorok megjelennek, már régen olvasóink kezében lesz a Honismeret 1985. évi 1. száma, melynek írásait szerkesztő bizottságunk Erdei Ferenc és József Attila városában, az első felszabadult magyar városban megtartott, ki-helyezett ülésén fogadta el.

A művelődési központnak a népfőnt városi szervezetének is otthont adó rangos épületében, október 9-én lezajlott szerkesztő bizottsági ülés hamarosan átalakult a helyi honismereti munkások és a mozgalom iránt érdeklődők számára meghirdetett olvasói találkozóvá, a mozgalmunk kérdéseit megbeszélő honismereti fórummá. Bár a résztvevők bőven elérték az anket színhelyéül szolgáló tágas teremben, élénk eszmecsere alakult ki közös dolgainkról.

Ez alkalommal is szóba kerültek lapunk terjesztése és előfizetése nem bürokratikus megoldásának kérdései. Ahogy e sorok írója megfogalmazta, a lap jelenlegi, gazdasági gondok miatt megfogyatkozott példányszáma nem elegendő ahhoz, hogy minden városunk hírlapárúsító helyén megvásárolható legyen, s hogy elegendő példány álljon rendelkezésre a folyóirat szélesebb körű népszerűsítéséhez, egy már régóta esedékes, nagyarányú előfizetés-gyűjtő hadjárat megszervezéséhez. Viszont a lap mögött álló erőteljes mozgalom, valamint a folyóirat tizenkét évfolyama által kivívott általános társadalmi elismerés arra figyelmeztet, hogy a honismereti közösségek tagjainak mozgósításával nem is lenne olyan nagy bravúr az előfizetők számának jelentős megnövekedése.

A felszólalók egybehangzó elismeréssel szölkaptak lapunk sokszínűségéről, amely a mozgalom minden ágazatának érdeklődését figyelembe veszi. Különösen értékelték azokat az időszerű témájú vagy helyi hagyományokat feltáró cikkeket, amelyeket igen jól tudnak használni nemcsak szakköri tevékenységükben, hanem iskolai nevelő munkájukban is. Kívánatosnak mondták ezért, hogy a lapot erőteljesebben népszerűsítsük a tanári karokban.

A szerkesztő bizottság tagjai hangsúlyozták azt a törekvésünket, hogy lapunk a jövőben is bemutassa a mozgalom jó helyi kezdeményezéseit, bevált újszerű módszereit, hogy továbbra is minél több beszámolót közöljünk a honismereti munka szélesebb érdeklődésre számot tartó eseményeiről, jelentősebb helyi kutatási eredményeiről.

Székely György akadémikus, lapunk főszerkesztője a különböző tájak nevezetes szülötteinek működésével foglalkozó cikkek hasznosságát emelte ki, utalva pl. a neves makói helytörténész, Eperjessy Kálmán munkásságára. Helytörténeti feladatként felhívta a figyelmet a délföldi parasztság politikai és közművelődési tekintetben egyaránt jelentős szerepű, demokratikus szervezetű hajdani olvasóköréi múltjának feltárására, valamint a szélesebb értelemben vett népfőntmozgalom kevésbé ismert helyi eseményeinek feldolgozására. Közölte továbbá, hogy lapunk a jövőben szeretne még több időálló híradást, tömör beszámolót kapni helyi tudósítóinktól a honismereti mozgalomban történekről.

Ósz Károly, a HNF megyei bizottságának munkatársa még több, az ifjúsági honismereti munka kérdéseivel foglalkozó, az ifjúság érdeklődéséhez közelálló cikket szeretne olvasni lapunkban.

Ez az olvasói találkozó is megerősítette szerkesztő bizottságunkat abban a meggyőződésében, hogy az ilyen alkalmon adódó kölcsönös tapasztalatcsere, a lap cikkeire vonatkozó olvasói „visszajelzések” és kívánságok, az ilyenkor szövdő új, személyes kapcsolatok jelentősen segíthetik törekvésünket, hogy folyóiratunk továbbra is mozgalmunk tájékoztató, közvetítő központja, életének színes tükré legyen. A kihelyezett szerkesztő bizottsági üléssel összekapcsolt olvasótalálkozókat ezért a jövőben is folytatni fogjuk, hazahozva Makóról azt a tanulságot, hogy az (Arany János Széchenyit idéző szavával) *eszmévaltás* más honismereti összesereglegsekhez csatlakozva még népesebb s így még termékenyebb lehet.

M. P.

HONISMERET-BORZE. A HNF Budapesti Bizottságával összefogva 1984-ben „börzét” rendeztünk azzal a céllal, hogy a Honismeret folyóirat raktári készletét kiegészítsük olvasóink felesleges lappéldányaiból, s cserébe adjuk nekik a náluk hiányzó számokból. Kiderült eközben, hogy folyóiratunk „vastartalékában” is hiányok mutatkoznak, s így néhány évfolyamokat még bekötetni sem tudunk. Ezért kérjük olvasóinkat: ha vannak felesleges példányaik az itt felsorolt lapszámokból, küldjék vagy hozzák be szerkesztőségünkbe. Cserébe — szükséglet és lehetőség szerint — szívesen pótoljuk a nekik hiányzó számokat.

Hiányzik: 1973. 3—4. sz. — 1974. 6. sz. — 1975. 3, 5, 6. sz. — 1976. 1, 4, 5, 6. — 1977. 1, 2, 3, 4. sz. — 1978. 2. sz. — 1980. 1. sz. — 1981. 2. sz. — 1984. 1, 2, 3, 4. sz.

a Szerkesztő Bizottság